ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«ΤΙΠΟΤΕ ΟΛΙΓΩΤΕΡΟΝ»

Ἐξεφράσαμεν ἀμέσως τὴν ὑποψίαν ὅτι ἡ βεβαίωσις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν Κυπριακὴν πολιτικήν του — «δὲν ζητοῦμεν τίποτα ὀλιγώτερα ἀπὸ τοὺς Κυπρίους» — ἦτο ὑποκριτικὴ καὶ ὑπέκρυπτε τὴν ἀσκηθεῖσαν ἐπὶ τοῦ Μακαρίου ΠΙΕΣΙΝ ὅπως δεχθῇ ὀλιγώτερα ἀπὸ τὴν Αὐτοδιάθεσιν ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας, διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ ὅτι αὐτὴ «δὲν ζητεῖ ὀλιγώτερα, ἀλλὰ τὰ ζητοῦν τάχα οἱ Κύπριοι. Καὶ ἡ ὑποψία μας ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἀπολύτως βάσιμος. Διότι, ὡς ἀπεκαλύφθη, ἡ Κυβέρνησις πράγματι ἤσκησεν ἐπὶ τοῦ Μακαρίου ΦΟΒΕΡΑΝ ΠΙΕΣΙΝ καὶ ὅταν αὕτη ἔφερε τὸ ἀναμενόμενον ἀποτέλεσμα, ἡ κυβέρνησις ποὺ δὲν ζητεῖ ὀλιγώτερα, ἀλλὰ ἐκβιάζει τοὺς Κυπρίους νὰ τὰ ζητήσουν, ἔσπευσε νὰ τὸ ἀναφέρῃ εἰς τοὺς ἀμερικανοὺς δι' ἐπισήμου διαβήματος τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι πρεσβευτοῦ κ. Μελᾶ πρὸς τὸν ὑφυπουργὸν Ἐξωτερικῶν κ. Ἄλλεν. Ἡ πλήρης ἀποκάλυψις αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ ἐγκλήματος, παρ' ὅλας τὰς κυβερνητικὰς διαψεύσεις, θὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν καὶ θὰ πρέπει νὰ ἐπισύρῃ τὰς δικαίας κυρώσεις.

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Ὁ διὰ πρώτην φορὰν ἐκλεγεὶς βουλευτὴς στρατηγὸς Ἰατρίδης καὶ διαπρέπων ἤδη εἰς τὸν θόρυβον, ἐδήλωσεν ὅτι δοσὶ κατακρίνουν τοὺς στρατιωτικοὺς διὰ τὰ ἀποτελέσματα ἐκλογῶν, διαπράττουν «ἔγκλημα». Τὸ μόνον ἄληθὲς εἶναι ὅτι διέπραξαν ἕνα ἔγκλημα ἐκεῖνοι ποὺ ἔδωσαν ψῆφον εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸν ἀνέμιξαν εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας, διέπραξαν δὲ καὶ δεύτερον πολὺ μεγαλύτερον ἔγκλημα ἐκεῖνοι ποὺ διέταξαν ὡρισμένους ἀξιωματικοὺς νὰ ἐξασφαλίσουν ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως. Οἱ ἀξιωματικοὶ ποὺ πονοῦν τὸν στρατὸν καὶ θέλουν νὰ εἶναι ἄτρωτος, ἔχουν χρέος νὰ ζητήσουν μόνοι των τὴν κατάργησιν τῆς ψήφου τῶν στρατιωτικῶν, ἡ ὁποία, ἄλλως τε, ἀντίκειται εἰς τὴν Συνταγματικὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν πολιτῶν. Διατί νὰ ἰδιαπαγορεύεται ἡ ψηφοφορία εἰς πολίτας ποὺ ἔκαμαν τὴν θητείαν των, ἀλλὰ δὲν ἐπρόλαβον ν' ἀποκτήσουν βιβλιάρια ἐκλογικά — ὅπως συνέβη μὲ πολλὰς χιλιάδας πολιτῶν ὑποβαλόντων τὰ διπλωματικὰ κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν καταλόγων τοῦ Ἰανουαρίου 1956 — καὶ νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ψηφοφορία εἰς στρατιώτας μὴ ἀφυπηρετήσαντας; Διατί ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπεται ὅπως διαφωτισθοῦν ἐλευθέρως, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς προπαγανδιστὰς τοῦ «Ἄλφα δύο»; Ἂς σκεφθοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ καλύτερον καὶ θὰ πεισθοῦν ὅτι ὁ στρατὸς ἔχει πολὺ μεγαλύτερα καὶ περισσότερον ἄψογα καθήκοντα, παρὰ νὰ στηρίζῃ κυβερνήσεις ποὺ δὲν τὰς θέλει καὶ τὰς ἀποδοκιμάζει ὁ Λαός.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΦΟΡΟΣ

Ἐρωτοτροπεῖ ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸ ἔκτακτον φόρον, ὅστις ἐπιβλήθη μόνον δι' ἓν ἔτος καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν λόγῳ τῶν σεισμῶν τοῦ Βόλου. Καὶ τῆς «καλαρέσει» νὰ τὸν παρατείνῃ ἐπὶ ἓν ἐξάμηνον. Αἱ ἐκλογαί, μὲ τὸ ὄργιον τοῦ κομματισμοῦ, ἦσαν καὶ αὐταί ἕνας μικρὸς σεισμὸς διὰ τὸν Κρατικὸν προϋπολογισμόν. Πῶς θὰ καλυφθοῦν τὰ κενά;

ΤΑ ΚΑΠΝΑ ΜΑΣ

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τὰ καπνά μας συναντοῦν τὰ ἀμερικανικὰ εἰς λίαν ἐχθρικόν, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἐξοντωτικόν, ἀνταγωνισμόν. Ὅπως ἄλλοτε εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐχορήγουν βοήθειαν ὑπὸ τὸν ὅρον ν' ἀγοράσῃ ἀμερικανικὰ καπνά, ἔτσι καὶ τώρα εἰς τὴν Φινλανδίαν ἔδωσαν οἰκονομικὰς εὐκολίας, διὰ ν' ἀγοράσῃ καπνὰ Βιρτζίνια, ἀπὸ τὰ ἀποθέματα ποὺ ὑπάρχουν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Φυσικά, ἔχει ἡ Ἀμερικὴ τὸ δικαίωμα νὰ ἐξάγῃ τὰ καπνά της, ἀλλὰ ὅταν ἀσκῇ τὸ δικαίωμά της κατὰ τρόπον ἐξουθενώνον τὰ ἕνα σύμμαχον, τοῦτο μπορεῖ νὰ λέγεται ἐμπορικὴ πολιτική, ἀλλὰ δὲν εἶναι πολιτικὴ ἐξωτερική...

ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ

Οἱ καλόκαρδοι κυβερνητικοὶ ἐρωτοῦν: Ἀφοῦ ὁ ἐκλογικὸς νόμος ἦτο τόσον κακός, διατί ἡ Ἀντιπολίτευσις νὰ μετάσχῃ τῶν ἐκλογῶν καὶ νὰ μὴν ἀποφασίσῃ ἀποχήν; Ἡ ἀπάντησις εἶναι πολὺ ἁπλῆ: Παρ' ὅλα τὰ σκάνδαλα τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ τὴν προεκλογικὴν κυβερνητικὴν φαυλότητα, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔλαβε τὴν πλειοψηφίαν τοῦ ΔΑΟΥ καὶ ἂν εἶχε στοιχειώδη αὐθεξαίρεσιν δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ κυβερνᾷ ἀκόμη. Τὸ ἄλλο ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἦτο καλύτερα ν' ἀπόσχῃ τῶν ἐκλογῶν δὲν ἔχει ἀξίαν παρὰ διὰ ὅσους γράφουν ἱστορίαν. Τὸ ἄλλο πρέπει νὰ παραμείνῃ εἰς μίαν Βουλὴν μὲ παρόνομον πλειοψηφίαν, αὐτὸ εἶναι ἐπίκαιρον, ἀλλά, δυστυχῶς, δὲν τίθεται ἀπὸ τοῦ; ὑπευθύνους.

Ο... ΑΓΕΝΝΗΤΟΣ

Ὁ λαὸς λέγει: «Ἀκόμη δὲν τὸν εἴδαμε, Γιάννη τὸν ἐβγάλαμε». Δηλαδή, ἔγινεν ἡ βάπτισις πρὶν ἀπὸ τὴν γέννησιν. Καὶ διὰ νὰ προσγειωθῶμεν: Ἀκόμη δὲν ἔγινεν ὁ νόμος περὶ ἀποκεντρώσεως καὶ δὲν γνωρίζομεν ἂν θὰ ὑπάρξῃ γενικὴ διοίκησις εἰς τὰς Πάτρας, διωρίσαμεν τὸν... γενικὸν διοικητήν!

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Ὥστε, ἐπεδόθη ἡ κατὰ τὰ διεθνῆ νόμιμα καὶ εἰωθότα εἰδοποίησις περὶ τοῦ κατάπλου τῶν ἀγγλικῶν πολεμικῶν εἰς τὸν ὅρμον τῆς Σητείας, ἀλλὰ ἐπεδόθη τήν... ἑπομένην! Ὅπως περίπου θὰ ἔκαμνε καὶ ἕνας νυκτερινὸς ἐπισκέπτης τοῦ σπιτιοῦ σας (διὰ σκοποὺς εὐνοήτους), ἐάν, ἀνακαλυπτόμενος ἀπὸ τὸν νοικοκύρην, ἠναγκάζετο νὰ κατεβῇ τροχάδην τὶς σκάλες καὶ κατόπιν... ἔκτυποῦσε τὸ κουδοῦνι τῆς πόρτας!

Ἀνακοίνωσις

—Συνδέσμου Ἐδωδιμοπαντοπωλῶν

Ἀνακοινοῦμεν πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ καθ' ἡμᾶς συνδέσμου λόγῳ τῆς αὐστηρότητος τοῦ νόμου ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀγορά, κατοχὴ καὶ πώλησις τῶν εἰδῶν τῶν διανεμομένων εἰς τοὺς ἀπόρους ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐν σχέσει μὲ τὸ Συνέδριον τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων δὲν εἶναι ἀκριβὴς ἡ παρασχεθεῖσα ὑμῖν πληροφορία ὅτι ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν ἀπεφάσισεν τὴν σύγκλησιν ἐνταῦθα τοῦ ἐφετεινοῦ Συνεδρίου. Κατὰ τὸ Ε' Συνέδριον τοῦ 1951 ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ τότε προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν κ. Νικ. Γιαννακοπούλου καὶ ἐλήφθη ἀπόφασις τοῦ Συνεδρίου ὅπως τὸ προσεχὲς τακτικὸν τοιοῦτον συγκροτηθῇ ἐνταῦθα. Κατὰ Σεπτέμβριον 1952, ὅτε ἐκλήθη ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν μου νέα Διοίκησις τοῦ Συλλόγου μας εἰς ἔκτακτον ἐν Ἀθήναις Συνέδριον καὶ διὰ τοῦ περὶ συμμετοχῆς τηλεγραφήματός μας καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐδηλώθη ὑφ' ἡμῶν ὅτι ἡ συμμετοχή μας γίνεται, λόγῳ τοῦ ἐπειγοντος τῶν θεμάτων καὶ τοῦ ὅτι περὶ ἐκτάκτου Συνεδρίου πρόκειται καὶ ἐζητήθη ὅπως ἐπαναληφθῇ ἡ ἀπόφασις περὶ συγκλήσεως τοῦ προσεχοῦς τακτικοῦ Συνεδρίου ἐνταῦθα καὶ ἐλήφθη πράγματι ἀπόφασις ὅπως τοῦτο συνέλθῃ τὸ ἔτος 1954, ἀναβληθὲν ἔκτοτε, λόγῳ διαφόρων κωλυμάτων ἐκ τῶν Δημοτικῶν ἐκλογῶν κλπ. καὶ ἐν ὄψει ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἀναδιαξεως νέων διοικήσεων κατὰ τὸ 1955. Μετὰ τὸ 1952 οὐδὲν Συνέδριον Δικ. Συλλόγων συνεκροτήθη, ἡ τότε δὲ ὁρισθεῖσα συντονιστικὴ ἐκ τῶν ἐκποσώπων 7—8 Συλλόγων ἐν εἴ, καὶ ὁ ἡμέτερος, ἔχει συγκληθῇ δι' ἢ τρεῖς ἀπὸ τὸ 1952 καὶ ἐφεξῆς.

Μετὰ τιμῆς

Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

Κύριε Διευθυντά,

Οἱ κ.κ. ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀπαντῶντες ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ οὐδὲν ἀνέφερον σχετικῶς διὰ τὰ θύματα τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ διαβιοῦν οἱ πρόσφυγες εἰς παράγκας ὑπερα ἀπὸ 34 χρόνια ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν. Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΔΑ κ. Πασαλίδης καὶ ὁ ὁποῖος—δυστυχῶς εἶναι καὶ πρόσφυξ καὶ αὐτὸς μὲ τὴν σειράν του ἐπίσης ἐοιώπησεν, κἀκεῖνοι, ὦ; γνωστόν, λαμβάνει μεγάλο ποσοστὸν τῶν προσφυγικῶν ψήφων, ἀλλὰ ἠρκέσθη νὰ ψέλῃ τὸ γνωστόν του τροπάριον.

Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσεν μόνον ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΠΕΚ κ. Σάββας Παπαπολίτη, ὅστις ἐκαυτηρίασε τοὺς ἄλλους ἀρχηγοὺς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν σιωπήν των εἰς τὸ ἐθνικὸν ζήτημα τῆς πλήρους ἀποκαταστάσεως τῶν ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν προσφύγων καὶ διὰ τὴν πατριωτικήν του στάσιν, ὦ; πρόσφυγξ, τὸν εὐχαριστῶ καὶ τῶν συγχαίρω.

Μετὰ τιμῆς

Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

τέως πρόεδρος Παμμικρασιατικοῦ Συνδέσμου Πατρῶν

Εἰδοποίησις

Ἡ πτηνοτροφικὴ ἐπιχείρησις Χ. Μανωλοπούλου, προσφέρει στὴν κατανάλωσιν κότες παχειὲς πρὸς 30 δρ. τὴν ὀκᾶ καὶ κοτόπουλα καπονάρισμένα 70 ἡμερῶν, μιὰ ὀκᾶ ἕκαστον, νηστικά, πρὸς 32 δρ. τὴν ὀκᾶ. Διαρκὴς παραταθήκη. Κατάστημα Φιλοποίμενος 41.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

"Ἀφθονον ἑλληνικὸν αἷμα ρέει εἰς τὰς φλέβας τῶν νεοτούρκων

Η ΡΗΞΙΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης κ. Ι. Κ. Βογιατζίδης προέβη ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν:

«Οἱ πρωτεργάται τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ συμφώνου τοῦ 1930, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία ἔσειναν τὰς χεῖρας των πρὸς συμφιλίωσιν καὶ συνεργασίαν, ἐπίστευαν, ὅτι ἡ ἑλληνοτουρκικὴ συμφιλίωσις θ' ἀποδίδῃ καρπὸς σὺν τῷ χρόνῳ ἐφ' ὅσον δηλαδὴ θὰ ἐμπεδώνεται ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη εἰς διαρκῶς πλατύτερα στρώματα τῶν δύο λαῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, ἢ οἱ ἐφ' ὅσον ἡ ἰδέα τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας θὰ διεισέδυεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὴν ψυχὴν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, ἐπειδὴ κατὰ τὸν Γάλλον φιλόσοφον Μπέρξον («Ἡ δημιουργὸς ἐξέλιξις» ἔκδ. ΛΑ' σ. 77) ἡ ζωὴ προχωρεῖ πάντοτε διὰ διεισδύσεως καὶ διεισδυσιν ἀκμιαίαν σὺν τῷ χρόνῳ ἀνεμέναμεν Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι. Καὶ ταῦτα, ἐνῷ ἡ Κοινὴ Γνώμη εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ 1930 ἦτοι ἡ γενικὴ τῶν Ἑλλήνων κρίσις καὶ ἐκτίμησις περὶ τῆς ἀξίας τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφιλιώσεως, ἄν δηλαδὴ ἡ ἑλληνοτουρκικὴ συμφιλίωσις ἔχῃ ἀξίαν καὶ πόσην ἀξίαν ἔχει, ἀντιδροῦσα ν' ἀποδεχθῇ τὰς οἰκονομικὰς μεγάλας θυσίας, τὰς ὁποίας ἐπέβαλε τὸ ἑλληνοτουρκικὸν σύμφωνον τοῦ 1930. Αἴφνης, λοιπόν, μετὰ μίαν εἰκοσιπενταετίαν ἡ ἑλληνοτουρκικὴ φιλία ἐδέχθη ἐκ μέρους τῶν Τούρκων βαρύτατα πλήγματα. Ἐντὸς τοῦ 1955 οἱ Τοῦρκοι ἐπέδειξαν μὲ ἀπειλὰς μεγίστην ἐχθρότητα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀποκορύφωμα τῶν ὁποίων ἦσαν αἱ βανδαλιστικαὶ πράξεις τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Ἑλλήνων, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Σμύρνην τῆς 6 καὶ 7 Σεπτεμβρίου 1955. Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐχθρότης αὐτὴ τῶν Τούρκων κατὰ τῆς Ἑλλάδος; Εἶναι ἄραγε συνέχισις τῶν διωγμῶν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ὅστις ἐζοῦσεν ἐν Τουρκίᾳ μέχρι τοῦ 1923; Εἶναι ἄραγε ἀναβίωσις τῶν σκοπῶν καὶ τῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας ἐφήρμοζαν οἱ Νεότουρκοι ἀπὸ τοῦ 1908 μέχρι τοῦ 1923 πρὸς ἐξολόθρευσιν τοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ ζῶντος τὴν ἐποχὴ ἐκείνην εἰς τὴν τουρκικὴν ἐπικράτειαν, ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις ἔδρασεν ἀπὸ τριῶν χιλιετηρίδων εἰς τὰς χώρας τῆς τουρκικῆς ἐπικρατείας, αἱ ὁποῖαι εἶχον τοῦ, Ἕλληνας ὀφείλουν τὴν ἱστορικήν των ἀκμή; Καὶ ταῦτα μὲ τὸν προγραμματικὸν σκοπὸν τῶν Νεοτούρκων νὰ δημιουργήσουν ἐθνικόν, καθαρῶς τουρκικόν, κράτος; Ἢ ἡ ἐχθρότης τῶν Τούρκων ὀφείλεται εἰς νέαν κατάστασιν δημιουργηθεῖσαν ἐν Τουρκίᾳ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης τοῦ 1923;

»Εἰς τὰς φλέβας τῶν λεγομένων Νεοτούρκων οἱ ὁποῖοι ἐπαλινώρθωσαν τὸ 1908 τὸ Σύνταγμα μετὰ δὲ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον 1914—18 ἐγκαθίδρυσαν ἐν Ἀγκύρᾳ τὴν δημοκρατίαν, ρέει κατὰ θεῖον ἑλληνικὸν αἷμα, διότι οἱ Ὀθωμανοὶ Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν κατάκτησιν ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπὸ τοῦ 13ου μέχρι τοῦ 15ου αἰῶνος, ἦσαν εἰς μικρὸν ἀριθμὸν ἔναντι τοῦ ἰθαγενοῦς Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἐνῷ ὁ πολυπληθέστερος Τουρκικὸς πληθυσμὸς ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ δροπεδίου τοῦ Ἰκονίου μέχρι τῆς Ἀρμενίας πρὸς Ἀνατολάς. Ἀλλὰ διὰ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς ἐξισλαμίσεως τῶν ἰθαγενῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν γενιτσαρικῶν ταγμάτων μετεμορφώθη μέγα μέρος τοῦ ἰθαγενοῦς Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς Ὀθωμανεύ; Τούρκους. Τοῦτο ἐπηκολούθησε καὶ εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, μετὰ τὴν κατάκτησιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπὸ τοῦ 14ου μέχρι τοῦ 15ου αἰῶνος, οὕτως ὥστε ὁ Παπαρρηγόπουλος διετύπωσε τὸ πόρισμα τῶν παρατηρήσεών του ὡ; ἑξῆς: «Ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἀπέβη διὰ τῶν ἐξισλαμίσεων τὸ κυριώτερον ἐργαστήριον, ἐν ᾧ κατεσκευάσθη, οὕτως εἰπεῖν, ὁ λαὸς ὁ ἀτόπως ὁνομαζόμενος τουρκικό». ("Ἴδε καὶ Ι. Βογιατζίδου: Σύγχρονος ἑλληνικὴ ἱστορία, ἐν Θεσσαλονίκῃ, 1937 σ. 26 ἑ.). Ἂς παρατηρήσωμεν δὲ σήμερα ἀπὸ ποῦ κατάγονται οἱ ἡγέται τῆς σημερινῆς Τουρκίας ἀπὸ τὰς παραλίους ζώνας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἢ ἀπὸ τὰς παραλίους ζώνας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας. Ἀπὸ ποῦ ἐξεκίνησε τὸ κομιτάτον Ἕνωσις-Πρόοδος, τὸν Νεοτούρκων διὰ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Τουρκίαν μεταπολίτευσιν; Καὶ ποῦ ἐγεννήθη ὁ μεταρρυθμιστὴς τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους Κεμὰλ ὁ Ἀτατοῦρκ; Θὰ εὕρωμεν ὅτι καὶ τὸ κομιτάτο Ἕνωσις Πρόοδος καὶ ὁ Κεμὰλ Ἀτατοῦρκ ἠνδρώθησαν εἰ, τὴν ἀκρόπολιν τῆς Βορείου Ἑλλάδος τὴν Θεσσαλονίκην.

Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ ἡγέται τῆς σημερινῆς δημοκρατικῆς Τουρκίας, μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, ἤρχισαν νὰ ἐπιχειροῦν τὴν ἐκδημοκρατίκευσιν τῆς Τουρκίας. Αὐτοί, οἱ ἑλληνοθωμανοί, ἐπιδίδονται καὶ ἀναπτύσσουν τὸ ἐμπόριον, ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν, τῆς Νέας Τουρκίας. Ἐπιχειροῦν τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὑπογείου πλούτου τῆς χώρας των. Ἀσχολοῦνται ὅσον ποτὲ ἄλλοτε μὲ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν. Ἱδρύουν εἰς τὴν Μεσόγειον θαλασσίας διαπορθμεύσεις. Ἑνὶ λόγῳ ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἄλλοτε μὲν πρὸ τοῦ 1923 ἐχειρίζοντο οἱ Ἕλληνες τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, μετὰ δὲ τὸ 1923 οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπομείναντες ὀλίγοι ὁ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΔΙΑΛΕΞΕΩΣ

Ὁ σύγχρονος μηδενισμὸς καὶ ἡ κρίσις τοῦ πολιτισμοῦ

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΚΑΙ Ο ΙΔΕΑΛΙΣΜΟΣ

Πολὺ δύσκολα θέματα αὐτὰ τὰ φιλοσοφικὰ γιὰ νὰ ἐκλογευθοῦν μὲ σαφήνειαν σὲ μᾶς τοὺς μὴ εἰδικούς, ποὺ περιμένουμε νὰ βγάλουμε συμπεράσματα.

Πρέπει ὁ ὁμιλητὴς ὄχι μόνον νὰ ἔχῃ χωνέψει τὶς θεωρίες καὶ πνευματικὲς ἐκδηλώσεις τῶν διαφόρων σχολῶν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ καταλήξει καὶ σὲ καταληπτὰ γιὰ τοὺς ἀκροατάς του πρακτικὰ διδάγματα.

Τέτοιος φαίνεται νὰ εἶναι ὁ κ. Λούβαρις. Ὁ μηδενισμός, εἶπεν εἰς τὴν διάλεξίν του εἶναι ἡ ἄρνησις τῶν αἰωνίων ἀξιῶν, ἡ ἄρνησις τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν ἀναπτυχθέντος ἐπιστημονικοῦ ἢ μηχανοκρατικοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν φανέκην τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Ἡ ἐπιστήμη προσπαθοῦσα νὰ καταργήσῃ τὸ θαῦμα καὶ τὴν παράδοσιν ὡδήγησε εἰς τὴν ὑποκειμενικὴν ἀντίληψιν τῶν ἀξιῶν, δηλαδὴ εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς πραγματικῆς ἐννοίας των. Ἔτσι ἐχάσαμεν τὸ μέτρον τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, τῆς ἀληθείας καὶ ψεύδους, τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου, τοῦ ὡραίου καὶ ἀσχήμου.

Ὁδηγούμενοι μόνον ἀπὸ τὸ τυφλὸν συμφέρον τοῦ ἀγῶνος περὶ ὑπάρξεως φθάνομεν εἰς καθημερινὰς συγκρούσεις μὲ ἀνηθικότητα, ποὺ συνεχῶς αὐξάνει στὴν ἐποχή μας, γιὰ νὰ καταλήξουμε στὴν παρακμή.

Ὁ Φόϋερμπαχ διετύπωσε τὴν θεωρίαν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δημιούργημα φανταστικὸν τῶν ἀνθρωπίνων ὑλικῶν ἐπιδιώξεων, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐβασίσθη καὶ ὁ Μάρξ.

Ὁ Νίτσε ἠθέλησε νὰ κτυπήσῃ τὸν μηδενισμόν, ἀλλὰ ἔφθασε εἰς τὸ ἀντίθετον ἀπὸ τέλεσμα. Εἰς τὸ βιβλίον του «Τάδε ἔφη Ζαρατούστρας» λέγει ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέθανε. Προσπαθεῖ δὲ νὰ δημιουργήσῃ τὸν ὑπεράνθρωπον ποὺ μόνη του ἠθικὴ εἶναι ἡ δύναμις διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν ἀδυνάτων.

Ἔτσι μὲ τὴν ἐσωτερικὴ φτώχεια μας αἱ ἀξίαι τοῦ πολιτισμοῦ ἠγέρθησαν ἐναντίον ἀλλήλων. Ἐπροσηλώθημεν μόνον εἰς τὰ οἰκονομικά, τὰς ἀπολαύσεις καὶ ἐγκλήματα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγωνίαν. Δὲν δημιουργοῦμεν διότι χωρὶς πίστιν δὲν ὑπάρχει δημιουργία.

Ἀντίθετος τοῦ μηδενισμοῦ εἶναι ὁ ἰδεαλισμὸς ποὺ ἀνεπτύχθη ἀπὸ τὸν Πλάτωνα, τὸν Ἀριστοτέλη καὶ μετέπειτα ἀπὸ τὸν χριστιανισμὸν ποὺ θέτει ὡς πρωταρχικὸν ὄχι τὴν ὕλην, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν χριστιανικὸν ἐξευψωτικὸν ἐξανθρωπισμόν.

Ἡ θρησκεία δὲν συγκρούεται μὲ τὴν ἐπιστήμην διότι χωρίζονται τὰ ἀντικείμενα ἑκάστης.

Κατέληξε δὲ ὁ ὁμιλητὴς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν πίστιν διὰ νὰ σωθῶμεν.

Στὸν πρακτικὸν ὅμως κόσμον καὶ σὲ μᾶς τοὺς τῶν θετικῶν λογομένων ἐπιστημῶν ἔμεινε τὸ ἐρώτημα: μὲ ποῖον τρόπον θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν πίστιν ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστημονική μας ἀγωγὴ τῆς συνεχοῦς ἐρεύνης εἶναι ἐναντίον τῆς πίστεως;

Ἀκούομεν καὶ ἀπὸ τοὺς κληρικούς μας καθημερινῶς τὸ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ γεμίζουν αἱ ἐκκλησίαι, ἀλλὰ εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἐκμάθησις τύπων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πίστεως; Δὲν τοὺς εἶχον μάθει καὶ οἱ θεολόγοι Νίτσε, Στάλιν κ.λ.; Καὶ πῶς δὲν ἀνεπτύχθη ἡ πίστις εἰς τοὺς πολιτισμένους Δυτικοευρωπαίους ποὺ διαθέτουν τοὺς μορφωμένους κληρικούς;

Εἶναι δυνατὴ ἱστορικῶς ἡ ἐπιστροφὴ ἀπὸ τὸν κατήφορον τῆς παρακμῆς τῶν πολιτισμένων μηδενιστῶν; Ἡ μήπως ἡ συνεχὼς ἐγκαταλειπομένη ἀγροτικὴ κοινωνία τῶν λεγομένων καθυστερημένων ἐθνῶν εἶναι ἡ μόνη ἱκανὴ νὰ διατηρήσῃ τὶς ἀξίες διὰ τὶς ὁποῖες μᾶς ὡμίλησε ὁ κ. καθηγητής;

Ἡ Ἀχαϊκὴ Ἑταιρία ἄς παρακαλέσῃ θερμῶς τὸν κ. Λούβαριν, ἐκ μέρους πολλῶν θαυμαστῶν του, νὰ συνεχίσῃ τὴν τόσον φωτισμένην προσπάθειάν του καὶ στὴν Ἐπαρχίαν μας.

Ν. ΣΚΛΗΡΟΣ

Μομπιλόιλ

Καρδιογράφος

Νεωτάτου τύπου μηχάνημα Ἠλεκτροκαρδιογραφίας (Philips) ἀπολύτου ἀκριβείας διὰ τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων, ἐγκατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ

ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ

Κανακάρη 157

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ο "ΓΛΑΥΚΟΣ,, ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΡΑΒΑΛΙ

Καὶ τὸ πρόβλημα το